

FER IGRA



Broj 21 | Podgorica, novembar 2021.

Revija Sindikata profesionalnih fudbalera Crne Gore

MATIJA ŠARKIĆ, GOLMAN BIRMINGEMA I NAŠEG NACIONALNOG TIMA

Crnogorsko srce u Engleskoj

Strane 6 i 7

MELDIN DREŠKOVIĆ – SVIJETLI PRIMJER NA FUDBALSKOJ SCENI

Reprezentativac – inženjer

Strane 4 i 5

SLAĐANA BULATOVIĆ, NAJBOLJA FUDBALERKA CRNE GORE

Fudbal me izgradio kao osobu

Strane 8 i 9

KONGRES U PARIZU

Svjetski šampion na čelu FIFPRO

strana 12





In memoriam MIRZA ĐURĐEVIĆ

Crnogorska fudbalska zajednica tužuje za Mirzom Đurđevićem.

Ugašena je jedna mladost, 21-godišnji fudbaler preminuo je 27. Novembra, od posljedica saobraćajne nesreće u blizini Kolašina.

Mirzin život je prerano ugašen, ostala je tuga, a ostaće i vječno sjećanje na talentovanog igrača, izuzetnog saigrača, korektnog rivala, prijatelja.

Mirza Đurđević je nosio dres prvoligaša Jezera, odakle je ljetos stigao iz Petrovca, gdje je proveo tri prethodne sezone. Nastupao je u mlađim kategorijama Budućnosti, a igrao je i za Otrant-Olimpik iz Ulcinja.

Ukupno je na terenima Prve crnogorske Telekom fudbalske lige odigrao 63 meča - bio je tako mlad, a tako zapažen prvoligaški fudbaler.

Igrači Petrovca i Budućnosti, klubova u kojima je igrao Đurđević, izašli su na teren, uoči mečeva 16. prvenstvenog kola, u majicama sa Mirzinim likom, dok je duel između Jezera i Zete odložen.

Mirza je bio član Sindikata profesionalnih fudbalera Crne, naše misli su uz njegovu porodicu i najbliže u teškim trenucima.



Poštovani fudbaleri,

Nažalost, ovo su tužni dani za naš fudbal, za našu fudbalsku zajednicu. Prerano i tragično nas je napustio Mirza Đurđević, ugašena je jedna mladost, svi smo dubuko potrešeni, nedostaju riječi kojima bi se opisali tuga i bol.

U ovakvim trenucima vidi se jedinstvo fudbalske porodice, način na koji su se igrači i klubovi oprostili od Mirze pokazuju da neće biti zaboravljen, a uvjeren sam da će se mnogi od vas, koji su sa njim dijelili svlačionicu, ali i oni kojima je bio rival na terenu, a kolega i prijatelj van njega, ubuduće u mnogim lijepim trenucima fudbalske karijere, sjetiti njega.

Mirza, počivaj u miru.

Približava se kraj godine, uvijek je to vrijeme da se sumiraju utisci i podsjeti na sve što je urađeno.

Ono što bi moglo da bude u prvom planu jeste činjenica da sve više igrača, koji su članovi klubova iz Crne Gore ili su na našim terenima stekli iskustvo i reputaciju, ima značajnu ulogu u našem najboljem nacionalnom timu.

Puno nam je srce kada vidimo da je dvostruki uzastopni laureat Sindikata profesionalnih fudbalera Crne Gore u izboru za najboljeg fudbalera domaće lige postao nezamjenljiv član reprezentacije, sa velikom minutažom i ulogom, te povjerenjem koje je zaslužio kod selektora Miodraga Radulovića.

Naravno - riječ je o Drašku Božoviću, čiji je talenat uvijek bio nesporn, ali koji ga je u zrelih igračkim godinama ispoljio u punom svijetlu.

Igor Ivanović je još i ranije postao standardan igrač u selekciji, strijelac i važnih golova

ŽELJKO JANOVIĆ, PREDsjedNIK SINDIKATA PROFESIONALNIH FUDBALERA

Igrajte za Mirzu

u prethodnom ciklusu - Ligi nacija, a i on je, podsjetimo, u anketi SPFCG dva puta biran za najboljeg igrača lige.

Nije bilo tako davno kada je, recimo, Igor Vujačić dominirao odbranom Zete, da bi se nametnuo u reprezentaciji i Partizanu, sa tendencijom da dodatno napreduje i da u dužem periodu bude defanzivni oslonac „sokola“.

Ili Milutin Osmajić, koji je iz Sutjeske ljetos stigao u Kadis, igra u La Ligi, a od septembra je i prvotimac u reprezentaciji.

Četiri nastupa u kvalifikacijama upisao je Miloš Raičković.

Iz naše lige su potekli Fatos Bećiraj, Stefan Mugoša, Marko Vešović, Vladimir Jovović, Risto Radunović, Aleksandar Šćekić, Milan Mijatović, Nikola Vujnović...

Ta imena su dokaz da postoji potencijal na domaćoj sceni, put ovih momaka je put koji treba slijediti...

Što se tiče aktivnosti SPFCG u godini na izmaku, izdvajamo dvije.

Promovisali smo projekat "Red button", koji je namijenjen za borbu protiv namještanja utakmica. Riječ je o prijektu FIFPRO, koji je, zapravo, aplikacija za pametne telefone putem koje igrači mogu, apsolutno anonimno, da pri-

jave neregularnosti u takmičenju.

Projekat je, što nam je posebno drago, podržao FSCG, sa kojim smo potpisali sporazum, čime je omogućeno igračima Crnogorske Telekom lige da instaliraju ovu aplikaciju. Da je riječ o veoma važnom segmentu borbe za „čist“ fudbal govori i to što ga je podržala i UEFA, potpisom sporazuma o implementaciji ovog projekta.

Drugi projekat SPFCG je "Druga karijera", koji se bavi edukacijom fudbalera i daje im smjernice prilikom odlučivanja čime da se bave kada predstanu da igraju fudbal.

U sklopu projekta potpisan je ugovor sa Fakultetom za menadžment iz Herceg Novog, koji ima mogućnost za kompletno on-line školovanje, a

po kome će članovi SPCFG imati 30 odsto, a članovi njihovih porodica deset odsto popusta na školarinu.

To je, vjerujemo, izuzetna šansa za vas da ne remeteći profesionalne obaveze steknete visoko obrazovanje, te proširite mogućnosti koje vas čekaju nakon što završite karijeru. Dodatno olakšavajuća okolnost je to što i eventualnim odlaskom u inostranstvo možete da nastavite sa školovanjem, preko on-line platformi.



SADRŽAJ



**JONAS BAER-HOFMAN
O AKTUELNIH TEMAMA
GLAS I STAV IGRAČA
MORAJU DA SE ČUJU
14-15**

**ISPOVIJEST BIVŠEG ASA ARSENALA
FUDBAL, KOCKA I JA
18-19**



**NAGRADE FIFPRO
FUDBALERI KOJI
RADE VELIKE STVARI
16-17**



MELDIN DREŠKOVIĆ, CRNOGORSKI REPREZENTATIVAC I DIPLOMIRANI ARHITEKTA

Intelektualac u timu sezone

Crnogorski reprezentativac Meldin Drešković, fudbaler Sutjeske i član najboljeg tima lige u izboru SPFCG, ponosi se titulom dilomiranog arhitekta. Specijalističke studije će, ipak, malo pričekati: Fudbal je moja najveća ljubav, kaže on

Izborni status prvoligaša sa matičnim Jezerom, osvojena 5. Pozicija u Telekom 1. CFL, mjesto u idealnoj postavi crnogorskog šampionata u izboru Sindikata fudbalera, pa transfer u Sutjesku, poziv u reprezentaciju, na kraju i jesenja titula.

Sve je to za samo godinu i po uspio defanzivac Meldin Drešković.

Ima još nešto - talentovani, stameni štoper iz Plava niski uspjeha dodao je i status akademskog građanina, nakon završenih studija arhitekture.

Drešković ima 23 godine, reprezentativac je Crne Gore, pred njim je karijera koja obećava, zato će specijalističke studije morati da pričekaju.

- Naravno da sam zadovoljan postignutim uspjehom na univerzitetu UDG, ali fudbal mi je najveća ljubav i preokupacija. Zato ću specijalističke studije odložiti, sada sam skoncentrisan na obaveze u Sutjesci i odlično nam ide u jesenjoj polusezoni, na oba fronta. Ubjedljivo smo prvi na tabeli, plasirali smo se u polufinale Kupa i nadam se da ćemo nastaviti tako u nastavku sezone i na proljeće. Želimo da osvojimo duplu krunu. kazao je Drešković.

Ljetos je bilo jasno da će napustiti Jezero i imao je dvije opcije - da ode u inostranstvo ili da se priključi timu koji će se boriti za trofeje. Drešković je odlučio da ide ste-

penicu po stepenicu.

- Svakim danom sam sve uvjereniji da sam napravio pravi izbor. Odlično sam prihvaćen, osjećam se kao da sam nekoliko godina u Nikšiću, a ne samo nekoliko mjeseci. Jesenji smo prvaci, imamo priličnu bodovnu prednost, a da nam je neko prije početka sezone ponudio da imamo samo bod prednosti, naravno da bismo prihvatili.

Tri puta je Drešković bio na spisku A reprezentacije, pet puta je bio na klupi. Vjerovatno će i uskoro doći debi...

- S obzirom na to da sam prije samo godinu i po igrao Drugu ligu, a da sam sada na spisku reprezentacije - moram da budem prezadovoljan. Poziv za reprezentaciju je ostvarenje fudbalskog sna, potvrda rada i odricanja, ali i motiv da nastavim kako do sada - priča Drešković.

A njegovi počeci bili su krajnje zanimljivi...

Nakon što se bavio košarkom u Njujorku, selidbom u Plav, zapravo povratkom u sredinu gdje su rođeni njegovi roditelji, Drešković se sa 12 godina priključio školi fudbala Miška Nekovića, da bi potom igrao u Jezeru, onda i Jedinstvu i FK Podgorica.

- Nakon godine i po u Podgorici, koja se zvala Mladost Lješkolpolje, radio sam sa trenerima Milijom Savovićem i Milorodom Pekovićem. Upravo je trener Savović insistirao da se vratim u Jezero, kada je preuzeo mjesto šefa struke. Osim izazova i emotivno mi je značilo da pomognem svom klubu. Uspjeli smo da izborimo status prvoligaša, a onda i da osvojimo peto mjesto. Tje ogroman uspjeh za klub koji je



svaku utakmicu odigrao na strani, imao najmanji budžet i najgore uslove. Ispisali smo istoriju kluba, najveći uspjeh ikada, a kao kapiten u posljednjoj sezoni doživio sam veliku satisfakciju i zadovoljstvo. Odlučio sam da idem dalje, da je vrijeme za novi izazov, opet sam se u Sutjesci sreo sa trenerom Savovićem i mislim da sam napravio pravi izbor - zaključio je Drešković.

MELDIN PRATI PUT USPJEHA OCA ALMIRA

Meldin Drešković je primjer da se velikim radom i odličnom organizacijom mogu dostići ciljevi na brojnim poljima. - Na fakultetu sam uspio zahvaljujući sjajnom programu na UDG za profesionalne sportiste, sa razumijevanjem uprave, ali i profesora koji organizuju konsultacije prema potrebama naših sportskih ekipa. Savjetima mi je pomogao i otac Almir, koji je kao prvotimac prvoligaša Prištine završio Mašinski fakultet. Taj rang je bio neuporedivo veći, ali i uslovi za studiranje su bili neuporedivo teži. Opravdanja nisam imao, pošto imamo i porodičnu građevinsku firmu. Iako sam srećan zbog diplome, za mene je najradosnija bila vijest da sam izabran u idealni tim u sezoni Sindikata fudbalera - istakao je Drešković.

Za razliku od oca - koji je igrao u napadu, 192 centimetra visoki Meldin igra na poziciji štopera.

- Počeo sam kao napadač, ali me je kao omladinca selektor Aleksandar Miljenović prekomandovao na poziciju štopera. Pohvale mojoj igri znak su da je dobro procijenio - kaže Drešković.



**MATIJA ŠARKIĆ JE U MINULOM
CIKLUSU KVALIFIKACIJA POSTAO
PRVI GOLMAN CRNOGORSKE
REPREZENTACIJA**

Rođen u Engleskoj i sanja Premijer ligu, ali je srce ostalo u Crnoj Gori

Dva fudbalska cilja kada je počeo da hvata loptu imao je Matija Šarkić, crnogorski golman rođen u Grimzbiju (Engleska).

Prvi, da zaigra za reprezentaciju Crne Gore, ispunio je davno još u mlađim kategorijama, „potvrdio“ još 19. novembra 2019. kada je debitovao za seniorsku selekciju, a krunisao u nedavno završenom ciklusu kvalifikacija za Mundijal, kada je postao prvi golman nacionalnog tima.

Drugom snu, da zaigra u Premijer ligi, najjačem i najglamuroznijem šampionatu na svijetu - sve je bliži, jer ove sezone briljirao na голу drugoligaša Birminghama, i to kao pozajmljen igrač Premijerligaša i gradskog rivala Vulverhemptona.

Matija Šarkić ima 24 godine i svjestan je da se ništa ne dešava slučajno.

”Svako dijete, svaki fudbaler, sanja da igra u Premijer ligi i predstavlja svoju zemlju. Uživam u tome. Rođen sam u Engleskoj, ali moje srce je u Crnoj Gori i velika mi je čast da branim za reprezentaciju moje države”.

Nakon što je prošao fudbalsku akademiju Anderlehta, Matija Šarkić je od 2015. član premijerligaških klubova, prvo Aston Vile, sada Vulverhemptona. Prolazi, ipak, put koji je uobičajen u engleskoj fudbalskoj hijerarhiji - stiče iskustvo, čvrstinu i samopouzdanje na pozajmicama.

”Imao sam dosta teških sezona, nije bilo lako. Ali, radom je sve moguće, a sve što sam prolazio doživljavao sam kao mogućnost da naučim više. Branio sam i u osmoj ligi Engleske, za Stratford. Morao sam da napravim ponekad dva koraka nazad, za je-

dan naprijed. Bio sam i u Škotskoj, zatim u Ligi 1, pa sada u Birminghamu, kao stepenici za krajnji cilj - Premijer ligu”, priča Šarkić.

Ove sezone brani perfektno - odmah po dolasku postao je prvi golman Birminghama, a nakon 17 kola prvi je u Čempionšipu po broju utakmica u kojima je sačuvali mrežu, bez obzira što je njegov tim u drugoj polovini tabele.

Prvi je čak i po broju tačnih ispucavanja na protivničkoj polovini, prvi čak i po broju kreiranih šansi!

Nakon što je u novembru sa reprezentacijom Crne Gore senzacionalno odolio Holandiji (2:2), uz dobar otpor Turskoj (1:2), jasno je da je talentovani golman u najboljem momentu karijere.

A vrijeme radi za njega...

”Imali smo dobar ciklus, koji nažalost,

“Toliko sam radio da dođem do mjesta na kojem sam danas. Imao sam dosta teških trenutaka u karijeri i biće ih još, ali iskoristio sam te trenutke kao prilike za učenje kako bih poboljšao svoju igru i sebe. Moja ambicija je da u bliskoj budućnosti budem prvi golman Vulvergemptona, u Premijer ligi”.

SPORTSKA PORODICA ŠARKIĆ

Matija je iz sportske porodice - sin je crnogorskog diplomate Bojana Šarkića, nekadašnjeg košarkaša i predsjednika Fudbalskog kluba Budućnost, a unuk Alija Alja Šarkića, bivšeg fudbalera Budućnosti i legende crnogorskog sportskog novinarstva.

Dobru fudbalsku karijeru u najavi Matijinog starijeg brata Danila spriječila je teška povreda, dok je Matijin brat bliznac Oliver, nekadašnji reprezentativac Crne Gore u mlađim kategorijama, član engleskog drugoligaša Blekpula, a sada je na pozajmici u Mensfieldu.

”Matija je uvijek bio radan i posvećen. Prilično je organizovan i obraća pažnju na detalje - to mu je, siguran sam, pomoglo da poboljša svoje sposobnosti i da napreduje”, pričala je svojevremeno za engleske medije Matijina majka Natali.



sticajem okolnosti, nije krunisan sa više bodova. Ali, naše ambicije treba da budu da odemo na veliko takmičenje. Mislim da će sve doći na svoje. Kao i u klubu, potrebno je da se sve posloži, da se namjesti, da budemo zdravi kako bismo došli do tog nivoa”, rekao je Šarkić.

U međuvremenu, do novih akcija crnogorske reprezentacije, a to će biti mart (dva prijateljska meča) i jun naredne godine (četiri utakmice u Ligi nacija), imaće priliku da dodatno napreduje u jednoj od najzahtjevnijih liga.

”Čempionšip je čudan, vrlo teška i nepredvidiva liga, čak 24 kluba, nema favorita, svako svakog može da pobijedi. Teško je, utakmice zahtjevne su i fizički i mentalno. Nemamo mnogo vremena za treninge, mnogo je mečeva, to je jedna od najtežih liga na svijetu. Za mene je to dobra mogućnost da se pokažem”, ističe Šarkić.

U Birminghamu ga trenira Li Bojer. Onima koji prate engleski fudbal to je dobro poznato lice - nekadašnji igrač i član slavne generacije Lidsa, koja je 2001. došla do polufinala Lige šampiona, sa Alanom Smitom, Riom Ferdinandom, Markom Vidukom, Džonatanom Vudgejtom, Harijem Kjelom, Dominikom Mateom...

”Kao i svaki veliki trener, i on zna kada da bude miran, a kada da pogura igrače. Pravi je”, ističe Šarkić.

Bojer i članovi stručnog štaba Birminghama, osim što uvijek iskazuju posebno zadovoljstvo kada Šarkić sačuva gol, insistiraju na komunikaciji golmana sa saigračima iz odbrambenog bloka.

Takav odnos želi i da ostvari u crnogorskom nacionalnom timu.

”Komunikacija i organizacija su važni. Volim da komuniciram sa saigračima, želim da to radim i u reprezentaciji, zato se i dodatno trudim da što bolje savladam naš jezik, bilo bi lakše”.

Za njega, jasno je - nema prepreka.

”Toliko sam radio da dođem do mjesta na kojem sam danas. Imao sam dosta teških trenutaka u karijeri i biće ih još, ali iskoristio sam te trenutke kao prilike za učenje kako bih poboljšao svoju igru i sebe.

Moja ambicija je da u bliskoj budućnosti budem prvi golman Vulvergemptona, u Premijer ligi”.

Ženski fudbal u Crnoj Gori doživljava svojevrsni bum, a Slađana Bulatović, naša najbolja igračica, jedna je od predvodnica tog talasa.

Nakon 27 vezanih poraza u kvalifikacijama za velika takmičenja, ženska fudbalska reprezentacija Crne Gore upisala je dvije pobjede na posljedna četiri meča, mnoge igračice su pokazale da su preležale "dječje bolesti", ekipa je zrelija, samouvjerenija, pa vrijeme kada je naša selekcija bila autsajder u gotovo svakom meču - pripada prošlosti.

Slađana Bulatović bila je strijelac i u pobjedama protiv Bosne i Hercegovine (3:2) i protiv Azerbejdžana (2:0).

Golovi nisu pali "s neba" - proizvod su, prije svega, velike klase koju posjeduje kapitenka naše reprezentacije, ali i marljivog rada i strpljivog očekivanja perioda kada će doći pobjede i bolje igre.

Ko je Slađana Bulatović, igračica koja već dvije i po dvije godine nastupa u jednoj od najelitnijih evropskih liga, španskoj „Primeri division feminina“, koja je dresu Rajo Valjekana postigla desetak golova, koja je pogadala čak i protiv Real Madrida?

U razgovoru za "Fer Igru", prisjetila se prošlosti. Zapravo, vratila na početak.

Sve je počelo prije dvije decenije, u Podgorici, na betonu, na poljani - ispred i iza zgrade na popularnom Tuškom putu...

- Imala sam oko sedam godina kada sam počela da igram fudbal sa dječacima, braćom... Ne mogu da objasnim zašto, ali ta igra me je odmah osvojila, lopta mi je otkad znam za sebe bila najomiljenija igračka i najljepši poklon. Molila sam roditelje da me upišu u neki klub, u fudbalsku školu, iako u tom periodu, a bio je sam početak ovog milenijuma, u Podgorici nije bilo organizovanih fudbalskih klubova za djevojčica - priča Slađana Bulatović.

- U mom dijelu grada, u istoj zgradi, živjeli su tada fudbaleri Zete, sjećam se recimo Janka Tumbasevića. Oni su igrali SCG ligu, bili su „pravi“ fudbaleri, na njih smo se ugledali...

Slađana je imala osam godina kada je i „zvanično“ postala fudbalerka. Morala je, međutim, da trenira - sa dječacima.

- Kada su roditelji vidjeli da „leti“ sve kroz kuću od šutiranja lopte, da padaju i lome se stvari, kada su vidjeli da moja ljubav prema fudbalu nije prolazna, odlučili su da me upišu u fudbalsku školu. Pristupila sam „Bubamari“, koja je, kao i sve ostale fudbalske škole, imala samo mušku sekciju, i za djevojčice, realno, tu nije bilo prostora. Ja sam bila jedina. Ipak, trener Ranko Asa-



**SLAĐANA BULATOVIĆ,
NAJBOLJA CRNOGORSKA
FUDBALERKA, U INTERVJU
ZA "FER IGRU"**

**Fudbal mi
je pomogao
da se
izgradim
kao ličnost**

nović se potrudio da se ni na koji način ne osjetim zapostavljeno, stvorio je sve uslove da budem ravnopravna na terenu i mnogo sam mu zahvalna na tome.

Slađana Bulatović je, na neki način, „pionir“ razvoja ženskog fudbala u Podgorici, Crnoj Gori - onakvog kakav je prisutan danas...

- Malo po malo, sve više djevojčica se prijavljivalo, a onda je nastao i prvi ženski fudbalski klub u Crnoj Gori. Zvao se Palma i ponosna sam što sam, uz sve ostale igra-

čice, bila dio te priče - ističe Slađana Bulatović.

Fudbal, ali muški, pratila je na televiziji, imala je i svoje idole.

- Kao velika navijačica Intera, obožavala sam kako igra Adrijano. Moja soba je bila oblijepljena njegovim posterima, a njegove igre i golovi su bili motiv i za mane, kada odem na trening ili kada igram utakmicu. Bili su snovi jedne male djevojčice, da ih tako nazovem...

Preko Palme, a onda Ekonomista, niškog Mašince, mađarskog Ferencvaroša, španskih Albasetea i Rajo Valjekana, a sve to krunisano sa više skoro 40 nastupa u reprezentaciji Crne Gore, mahom kao kapitnka, te napokon pobjedama u dresu sa državnim grbom - Slađana je ostvarila svoje snove. A tek joj je 27 godina...

- Fudbal mi je mnogo pomogao da se izgradim kao ličnost. Isto kao i u realnom životu, sport i fudbal prepuni su uspona i

padova, lijepih i ružnih momenata, uspjeha i razočarenja. I fudbalu ima nepravdi, iako se radi o pravednoj igri - na kraju, otprilike, uvijek dobiješ onoliko koliko zaslužiš - priča Slađana.

- Preko fudbala sam upoznala mnoge ljude, imam prijatelje čini mi se iz svake države na svijetu. Upoznala sam i različite kulture, naučila jezike, ali i još važnije od toga - naučila da se nosim sa raznoraznim situacijama. Naučila sam da nikad ne odu-

**DUGO SMO ČEKALE, ALI
SMO SVE TO ZASLUŽILE**

Najljepše trenutke Slađa Bulatović je, kako posebno naglašava, provela u reprezentaciji Crne Gore.

Pamti prvi zvanični gol u kvalifikacijama, juna 2014. protiv Turske u Petrovcu (dala je dva na tom meču), pamti, naravno, i prvu kvalifikacionu pobjedu, prije mjesec i po protiv Bosne i Hercegovine u Zenici.

- Osjećaj kada nosite dres sa državnim grbom, kada slušate himnu, ni sa čim ne može da se poredi. Zato sam ponosna na svaki meč koji sam odigrala za reprezentaciju, i koji ću još odigrati - kaže Slađana Bulatović.

Kada uz sve to dođu i pobjede...
- To je savršen osjećaj! Dugo smo čekale, ali sa sigurnošću mogu da kažem da smo sve to zaslužile - dugogodišnjim radom, kako našim tako i stručnog štaba. Znale smo da će doći taj dan i uopšte nismo iznenađene.

stajem, da se borim za svoje ciljeve...

Slađana Bulatović preporučuje svim djevojčicama da se bave sportom, fudbalom...

- Možda sam malo subjektivna, poštujem sve druge sportove, ali mislim da je fudbal teži od svih ostalih - zato je i sve ljepše kada jednog dana dođe nagrada, kada vidite je sve vrijedjelo.

Sport je, navodi Slađana, pravi izbor...

- Donosi mnogo lijepih stvari. I nadam se da će biti sve više djevojčica koje će se baviti sportom. U fudbalu, konkretno, sada su mnogo bolji uslovi nego kada sam ja počinjala, postoje klubovi, postoji i liga u Crnoj Gori, tako da je i puno veća šansa da se napreduje i da se uspije.

Omiljena igračica joj je Njemica Maro-žan...

- Imala sam sreću i zadovoljstvo da u dresu reprezentacije igram protiv nje.

Slađana je zadovoljna u Španiji...

- Trebala mi je jedna sezona da se prilagodim, jer sam došla iz Mađarske - tamo je fizička snaga dominantna u odnosu na tehniku. U Španiji je potpuno drugačije, i to meni odgovara. Pronašla sam sebe, liga je neizvjesna, ujednačena, svaki meč je težak i donosi pravi takmičarski motiv. Uživam i u životu u prelijepom Madridu. U junu mi ističe ugovor, ali ne bih imala ništa protiv da ga produžim - zaključuje Slađana Bulatović.



TALENTOVANI NIKŠIĆANIN OSVJEŽENJE CFL

Nikola Janjić: Ne planiram da se zaustavim

Za kratko vrijeme mladi prvotimac Sutjeske, Nikola Janjić prošao je put od bonus igrača do fudbalera koji nosi igru nikšićkog tima, lidera prvenstva.

Talentovani univerzalac prošle sezone je debitovao za prvi tim, sada je jedan od najboljih igrača kluba kraj Bistrice.

Postao je standardni član mlade reprezentacije Crne Gore, a u razgovoru za „Fer

igra“ pričao je o svojim počecima, o tome kako se snalazi na raznim pozicijama na terenu, ličnim i klupskim ambicijama, te karijeri u nacionalnom timu.

„Počeo sam u fudbalskom klubu Ander-

ba, a prije pet godina sam prešao u Sutjesku. U mladim selekcijama sam počeo da igram na poziciji lijevog beka. Znao sam jedno vrijeme za omladince da igram lijevog beka, za kadete veznog igrača, a u reprezentaciji krilo, što su tri različite pozicije. Sve sam odrađivao na najbolji način. Nije mi problem da se prilagodim bilo kojoj poziciji. Uvijek sam pružao sto odsto da zadovoljim sebe, klub i trenera“, priča Janjić.

Prethodne sezone u domaćem šampionatu važno je pravilo da ekipa tokom meča na terenu mora da ima dvojicu igrača mlađih od 21 godine. To je bila prilika za Janjića – debitovao je kod Dragana Radojičića na utakmici sa Rudarom.

REPREZENTACIJA JE DRUGI NIVO

Nikola Janjić je u martu debitovao za mladu reprezentaciju Crne Gore. Bilo je to protiv Bosne i Hercegovine u kvalifikacijama za Evropsko prvenstvo. Ustao se u prvom timu.

„Na mnogo većem nivou su utakmice u reprezentaciji u odnosu na našu ligu. U reprezentaciji igram u veznom redu gdje je više trčanja, duela...“

I protivnici su kvalitetniji, nastupaju u mnogo jačim ligama od crnogorske.

„Recimo, svi igrači Republike Irske igraju u drugoj engleskoj ligi što je ozbiljnije takmičenje od svih šampionata u kojima igraju naši igrači. Švedska ima Elangu koji igra u Mančester junajtedu i trenira sa Kristijanom Ronaldom, Italija ima Tonalija iz Milana. To je mnogo veći nivo. Kada to pogledam, onda znam da moram još mnogo da radim da bih stigao do tog nivoa“, iskren je Janjić.



„Velika je razlika između igre u omladincima i prvom timu. U prvom timu su igrači stariji, jači, brži, sa mnogo iskustva. Trebalo je mnogo vremena da se prilagodim, pogotovo na bržu igru. U mladim kategorijama se igra sporije, a u prvoj ligi mora brže da se razmišlja i igra, da se radi na sebi da bi mogao da pariraš igračima i pomogneš prvom timu“, objašnjava Janjić.

Sezonu 2021/2022. počeo je na najbolji mogući način. Postigao je gol protiv Gagre u revanšu 1. kola kvalifikacija za Ligu konferencija, a potom sa dobrim partijama nastavio i u domaćem šampionatu.

„Kad pogledam godinu iza sebe i vidim gdje sam bio – u omladincima, pa sam priključen prvom timu, dobijao šansu, počinjao utakmice, zatim počeo da asistiram i postizem golove... Konstantno sam radio više kako bih napredovao. Ne bježim od toga da sam u dobroj sam formi, da sam među boljim igračima. Ali, znam da moram još da radim i da napredujem. Mlad sam, imam 19 godina. Trener vjeruje u

mene, što mi je veoma važno. Ne planiram da se zaustavim“, ističe 19-godišnji fudbaler.

Janjiću ide dobro, a dobro ide i Sutjesci. Priča o osvajanju titule, pa i duple krune, definitivno imaju pokriće.

„Sutjeska uvijek mora da ide na titulu i Kup. Među igračima je dobra hemija, trener je odličan, mnogo fudbalera se promijenilo u prelaznom roku, došla je nova uprava, ali sve se to poklopilo. Na dobrom smo putu, a idemo iz utakmice u utakmicu. U svaki meč ulazimo sa željom da damo sve od sebe.“

Mladi fudbaler razmišlja i o budućnosti.

„Trenutno sam u Sutjesci i tu ću biti sve dok ne dođe vrijeme za odlazak. Mlad sam, tražiću pravi klub u kojem mogu da se pronađem i u kojem mogu da igram i gdje ću biti zadovoljan.“

Neću da žurim, ali ako ove zime dođe ponuda koja mi se sviđa, naravno da ću vidjeti da odem da se razvijam, da napredujem“, kazao je Janjić.

David Aganzo – od šampiona svijeta do predsjednika FIFPRO

“U prošlosti smo uvijek imali poštovanje, pa čak i previše razumijevanja prema nekim situacijama. Takvi ćemo biti i dalje, ali je došlo vrijeme da naša nezavisnost bude jača nego ikad, da se poštuju prava svih fudbalera”



Bivši španski fudbaler David Aganzo novi je predsjednik FIFPRO organizacije, odlučeno je na Kongresu, koji je održan u Parizu. Aganzo ima 40 godina, prošao je fudbalsku akademiju Reala, igrao dugo godina u La Ligi, za Rasing Santander i Rajo Valjekano, a sa Španijom je 1999. godine bio juniorski šampion svijeta, u generaciji u kojoj su, između ostalih, bili Čavi i Iker Kasiljas. Aganzo je zamijenio Francuza Filipa Pjata, kome je istekao mandat.

U svom prvom govoru kao čelnik FIFPRO-a, David Aganzo je naglasio da “bez fudbalera nema fudbala, neka je svima jasno”.

„Sa entuzijazmom preuzimam poziciju, znajući da uključuje veliku odgovornost. Put sindikata je put koji svi savezi moraju da slijede. Samo zajedno i ujedinjeni, jednim glasom, ostvarićemo ciljeve koje smo sebi postavili. Samo ujedinjeni ćemo postići da ličnost fudbalera bude poštovana u svijetu kako zaslužuje i da se naš glas čuje sa značajem koji fudbalere čine najvažnijim akterom u fudbalu, sportu koji toliko volimo“.

Novi predsjednik FIFPRO je želio da podvuče da preuzima poziciju koju su „zauzimali veliki lideri“.

„Svi moji prethodnici su, posvećenošću i trudom, vremenom učvršćivali figuru fudbalera. Moje najdublje poštovanje Filipu Pjatu, dobrom prijatelju i lideru koji je

posljednjih godina dao važan podsticaj FIFPRO-u“.

Aganzo je naglasio da se „fudbal, kao i ostatak društva, stalno razvija“.

„FIFPRO, kao predstavnik fudbalera iz cijelog svijeta, mora da zadrži svoje vrijednosti netaknute, ali mora da raste i evoluirati, modernizuje se na svim nivoima. Napredak ne znači odricanje od naše prošlosti, a još manje zaboravljanje istorije. Uspjeh svake organizacije zasniva se na kombinaciji iskustva sa prilagođavanjem novim vremenima“, rekao je Aganzo.

„I FIFPRO mora da evoluirati i raste u tom smislu. Smjena generacija je već počela imenovanjem novog generalnog sekretara i sada preuzimam ulogu koja mi odgovara kao novom predsjedniku sa idejom da se ova organizacija pripremi da se suoči sa budućnošću u koja je grupa koju predstavljamo nesumnjivo epicentar fudbalskog svijeta“, dodao je on.

I na kraju je jasno stavio do znanja da „iz FIFPRO-a nećemo dozvoliti da se igrači i njihovi sindikati i dalje zloupotrebljavaju.“

“U prošlosti smo uvijek imali poštovanje, pa čak i previše razumijevanja prema nekim situacijama. Takvi ćemo biti i dalje, ali je došlo vrijeme da naša nezavisnost bude jača nego ikad, da se poštuju prava svih fudbalera“.

Sindikata profesionalnih fudbalera Crne Gore na Kongresu FIFPRO predstavljao je generalni sekretar Vladimir Krsmanović.

Da je fudbal najpopularniji i najmasovniji sport u Crnoj Gori pokazuju i ezaktni podaci – Fudbalski savez Crne Gore (FSCG) je u 2020. godini imao 123 registrovana kluba sa 13.609 registrovanih aktivnih igrača, pokazalo je istraživanje koje je sprovela NVO NVO za edukaciju, posredovanje i zaštitu prava i interesa crnogorskih sportista “Perspektiva”, a koje su obavili studenti Fakulteta za sportski menadžment UDG.

Fudbal je i sa radon-pravne strane najbolje uređeni sport, jer je prošle godine u crnogorskim klubovima bilo 205 fudbalera sa profesionalnim ugovorima, dakle – igrača kojima je fudbal zanimanje.

Iako je riječ o procentualno malom odnosu između broja registrovanih sportista i onih koji imaju profesionalni ugovor, fudbal je daleko ispred svih ostalih sportova u Crnoj Gori.

Zajednička aktivnost Sindikata profesionalnih fudbalera Crne Gore (SPFCG) i FSCG da se broj profesionalaca u klubovima postepeno povećava - daje rezultate, a očekuje se da će iz godine u godinu biti bolje.

To nije slučaj u drugim sportovima, jer je istraživanje, koje je na konferenciji “Sport iz drugog ugla”, prošlog mjeseca u Podgorici, predstavio Radimir Bato Nastić, predavač na Fakultetu za sportski menadžment UDG i izvršni direktor NVO “Perspektiva”, pokazalo, kako je rekao – bizarne rezultate.

Kada je riječ o košarci – KSCG ima 61 registrovan klub sa 5.180 registrovanih aktivnih sportista u 2020. godini, a ni jedan registrovan profesionalni ugovor (kod nadležnog registracionog organa KSCG deponovano 4.800 registracionih tipskih ugovora);

Rukometni savez ima 31 registrovani muški i ženski klubov sa 523 registrovanih aktivnih sportista u obje konkurencije, od kojih 61 sporista/kinja imaju potpisan profesionalan ugovor;

Slično je i u vaterpolu, a kada je riječ o individualnim sportovima situacija je još gora.

Zašto je fudbal drugačiji – objasnio je Vladimir Krsmanović, generalni sekretar SPFCG, govoreći na konferenciji „Sport iz drugog ugla“.

“I u svijetu postoje veliki razlike između timskih i individualnih sportova, a u fudbalu se definitivno postiglo najviše kada je riječ o radno-pravnom statusu sportista-igrača. Tako je, ne samo kod nas, već i u drugim zemljama. Nije to slučajno. Fudbal je reci-

mo jedini sport koji ima sektorski Odbor za socijalni dijalog u okviru Evropske komisije, pored 32 najvažnije industrijske grane na našem kontinentu. Sama prohodnost takmičenja i međunarodna dimenzija, pomogli su da se u fudbalu naprave konkretni rezultati na tom polju. I mi, kao Sindikat profesionalnih fudbalera Crne Gore, imamo odbor za socijalni dijalog sa FSCG, naše krovne međunarodne organizacije FIFPRO i evropski ogranak FIFPRO, imaju to na evropskom i svjetskom nivou, tako da imamo

tat, tek tada skrene pažnju na sebe. Trebalo bi pogledati kako je sve to riješeno u drugim zemljama. Sportisti, koji se bave sportovima koji nemaju snažan komercijalni status, zaposleni su - da li u javnim službama koje korespondiraju sa sportom kojim se bave, ili se njihov status riješi na drugi način, koji im dozvoljava da se nesmetano profesionalno bave sportom, tako da imaju prihode koji im ne zavise isključivo od sportske karijere“, kazao je Krsmanović.

Da je potrebna promjena u regulisanju

talih odredbi mora da sadrži i odredbe o prihodima po osnovu transfera, naknade na ime zaključenih ugovora, premija, i drugih primanja profesionalnih sportista, sportista-amatera, te naknada trenera, koji se smatraju zaradama po osnovu radnog odnosa, a takođe i koji nemaju karakter zarade u skladu sa propisima o radu i zakonom kojim se uređuje sport“, istakao je Nastić.

Potrebna je, kaže, i promjena Zakona o sportu kojim je definisana ova oblast.



Pravna zaštita sportista: Neuređena oblast, fudbal je druga priča

i usklađenost u radu“, kazao je Krsmanović.

On je govorio i o statusu posebno sportista koji se bave individualnim sportovima i naglasio da bi u njihovom slučaju trebalo koristiti pozitivna iskustva iz drugih zemalja.

“Kada je riječ o pojedinačnim sportovima, kod nas je ‘problem’ mentalitet, jer smo više naklonjeni kolektivnim sportovima. O pojedinačnim se govori tek kada neko napravi neki značajniji međunarodni rezul-

radno-pravnog statusa sportista ističe i Nastić.

Profesionalizacijom sporta interes bi imali svi – od samih sportista, do države.

„Država, putem sufinansiranja sportskih organizacija, izdvaja značajna sredstva iz budžeta, pa samim tim ima prava i na ‘feed – back’ i određene poreske efekte“, naglasio je Nastić.

„Profesionalni ugovor, koji treba da predstavlja osnovicu za oporezivanje, pored os-

„Konkretna oblast ugovaranja odnosa sportista, trener – sportski klub, sponzor, zasnovana je na uopštenom Zakonu o obligacionim odnosima. Sadašnji okvir ugovaranja, definisan kroz Zakon o obligacionim odnosima nije dovoljan, niti precizan pa često vuče u zloupotrebu pojedinih ugovornih strana, a pritom ni Zakon o sportu Crne Gore ne definiše preciznije ugovorne odnose između sportskih subjekata“, zaključio je Nastić.

POLEMIKE ZBOG PLANA FIFA DA SE MUNDIJAL IGRA SVAKE DVIJE GODINE

Baer-Hofman: Igrači su najvažniji, njihov glas i stav moraju da se čuju

Aktuelna tema u svjetskom fudbalu je ideja koju ima FIFA da se Svjetsko prvenstvo održava svake dvije godine.

U toku je izrada studije izvodljivosti o praktičnosti organizacije Mundijala svake dvije godine usprkos žestokim kritikama raznih federacija, klubova, igrača i navijačkih grupa.

Generalni sekretar FIFPRO organizacije Jonas Baer-Hofman kazao je da nijedna važna odluka ne može da se donese bez konsultacija sa najvažnijim akterima – fudbalerima.

„Ako ideja sprovede u sadašnjem for-

matu, uprkos svim primjedbama, onda će to, naravno, dovesti do velikih potresa u industriji. Jednostavno ne mislim da će zainteresovane strane prihvatiti jednostrane odluke povodom ovog pitanja, ili čak u bilo kojoj oblasti koja tako značajno utiče na fudbal. Dakle, to je trenutno tema svih razgovora sa zainteresovanim stranama, konsultacije više nisu dovoljne. Potrebni su nam dogovori”, kazao je Baer-Hofman.

FIFA je u akciju krenula iznenada, to je ono što smeta mnogima...

„Ovo su fundamentalne promjene. Potrebno je da ljudi imaju vremena da se konsultuju i analiziraju. Ja bih morao da

znam kakav je ekonomski uticaj, morao bih da znam kakav je društveni uticaj itd. Sva ova pitanja su bez odgovora, tako da ne postoji osnova za donošenje bilo kakve jednostrane odluke o tome, što je najveća mana načina na koji je proces vođen”, kazao je on.

Baer-Hofman je naglasio važnost toga da igrači budu do detalja upoznati sa promjenama, sa obavezama koje ih čekaju, sa kalendarom takmičenja.

“Nijedno Svjetsko prvenstvo se neće igrati bez fudbalera, prosto i jednostavno. Dakle, igrači će morati da budu uključeni u ovu igru i moraće da se obezbijedi konzenzus.



“Nijedno Svjetsko prvenstvo se neće igrati bez fudbalera, prosto i jednostavno. Dakle, moraće da budu uključeni u ovu igru i moraće da se obezbijedi konzenzus. Ali, prije svega, moraju da se obezbijede promjene koji su zdrave, korisne i pozitivne za igrače”

asova, smatraju da bi Mundijal na dvije godine “ubio” draž ovog spektakularnog takmičenja.

“Mislim da mnogi igrači cijene specifičnost Svjetskog prvenstva, takođe i navijači zapravo cijene to što se Mundijal čeka četiri godine. Činjenica da se ne igra često stvara privlačnost, zar ne? To je jedna stvar. Što se tiče igre, mislim da nije dobro tražiti od igrača da trče, trče, trče, igraju, igraju... Šta je sa njihovim odmorom, njihovom porodičnom životu i njihovim fizičkim sposobnostima. Ko je na dobitku kada su igrači povrijeđeni? Ko je na dobitku ako su igrači na 90 ili 80 procenata intenziteta, jer već imaju 60, 65 utakmica u nogama dok ne dođu do vrhunca fudbalske sezone?”, pita se Baer-Hofman.

Njega raduje to što su fudbaleri aktivno uključeni u ovu problematiku.

„Ni ja, ni ljudi koji sjede u kancelarijama FIFA, ne bi imali posao bez igrača. Oni su ti koji izlaze na teren i koji igraju najljepšu igru, zbog kojih je fudbal to što jeste. Njihovo mišljenje je najvažnije. Njihov glas je moćan, mora da se čuje. FIFPRO je njihov štit, mi predstavljamo njihov glas. Ali vrlo je jasno da u fudbalskom ekosistemu igrači moraju da imaju mnogo jaču poziciju nego u prošlosti.”

Priča o Mundijalu na svake dvije godine, nadovezala se na priču (propalu) o Superligi, koju je zaustavila UEFA.

„Mislim da se dešava neka vrsta borbe za moć. I Superliga je očigledno bila na tom tragu. Neki bi rekli da je proširenje Lige šampiona takođe pokazivanje moći u odnosu na nacionalne lige. Sada je i ovo, navodno, borba za moć. Ono što se jasno dešava jeste da sve institucije, svi organizatori velikih takmičenja pokušavaju da preuzmu kontrolu i da njihova takmičenja dobiju relevantnost u sve težem rasporedu utakmica. U godini ima samo toliko dana, ima samo toliko mjesta za emitovanje na TV stanicama, tako različite grupe iz komercijalnih i drugih razloga pokušavaju da preuzmu kontrolu nad što većim dijelom

kolača”, kazao je Baer-Hofman.

Najgora stvar je, ističe, on što mu se čini da je praktično nemoguće donositi bilo kakve odluke jedinstvenim stavom.

“FIFA navodno radi protiv UEFA, UEFA radi protiv FIFA, a onda klubovi pokušavaju da se odvoje. Zaista postoji jaz u liderstvu i dobrom upravljanju. Moramo da se postaramo da dođemo do odgovarajućih pregovaračkih ishoda koji će pomoći da se fudbal razvije”, zaključio je.



Morten Torsbi: Nagrada za aktivizam

Norveški vezista Sampdorije dobio je nagradu „Player Activism“ za podizanje svijesti o minimiziranju efekata klimatskih promjena. Pored nagrade, Torsbi će dobiti 10.000 dolara za finansiranje svojih aktivnosti.

Torsbi, član reprezentacije Norveške, ima veliki cilj: uspostavljanje ravnoteže sa prirodom. Sa svojom fondacijom „We Play Green“ on pokušava da osvijesti ljude o tome kako mogu da doprinesu da životna sredina bude održiva. On vjeruje da uz pomoć drugih igrača može doći do 3,5 milijardi ljudi kako bi minimizirao efekte klimatskih promjena i globalnog zagrijavanja.

„Morten pokazuje da je pravi aktivista, koji će iskoristiti svaku priliku da ohrabri druge igrače i druge ljude da slijede njegov primjer. On ne razgovara samo sa igračima i medijima, već i sa kompanijama, političarima i kreatorima politike. Znajući važnost ove teme, ohrabrujuće je imati nekoga poput Mortena koji govori o ovome“, navodi se u obrazloženju odluke.

„Veoma sam iznenađen i srećan što sam osvojio ovu nagradu. Gledajući ljude koji su prije mene osvojili ovu nagradu, zaista sam ponosan. To su ljudi koji su se potrudili, ljudi na koje se ugledam. To me čini zaista motivisanim i inspirisanim da nastavim svoj rad za fonadiju, kako bih se uvjerio da će planeta živjeti i da će biti u dobrom stanju za našu djecu i naše unuke“, rekao je Torsbi.

Tim Sparv: Nagrada za glas igrača

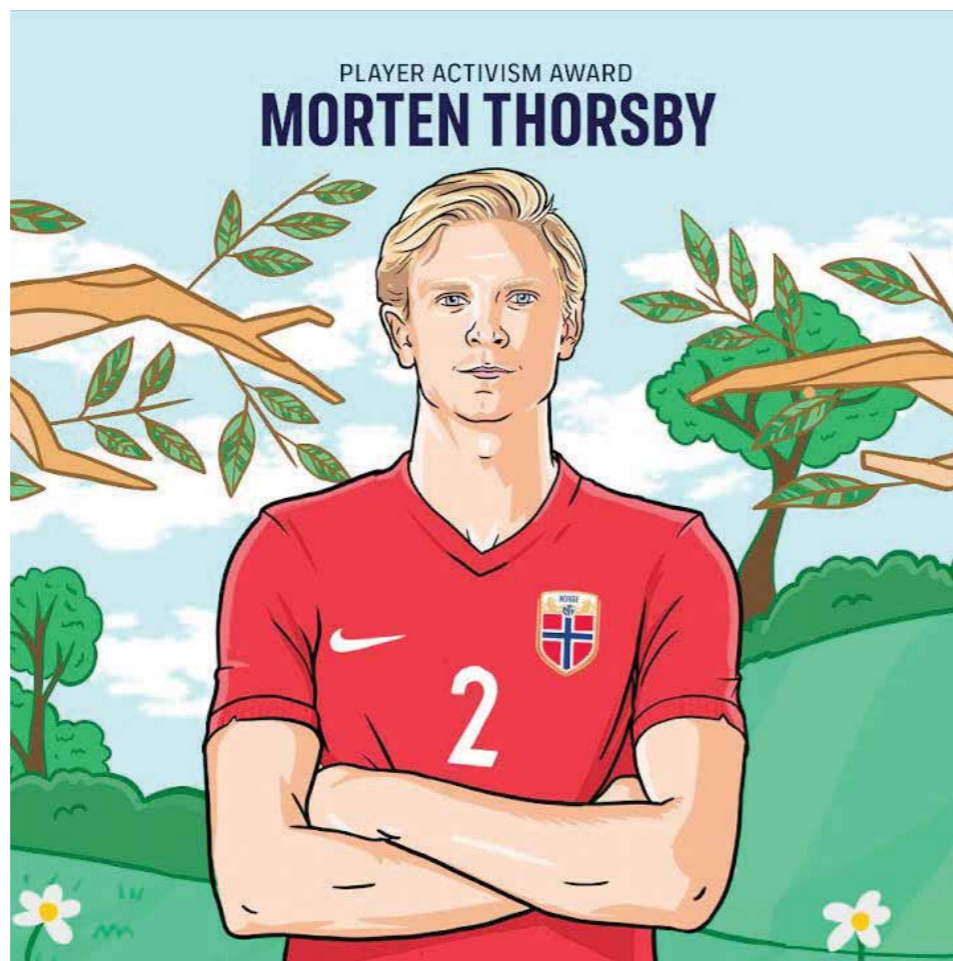
Finski fudbaler je dobitnik nagrade „Player Voice“ jer je svojim glasom pomogao drugim igračima i ljudima da poboljšaju svoje radne uslove, kao što su finska ženska reprezentacija i radnicimigranti u Kataru. Pored nagrade, Sparv će dobiti 10.000 dolara za finansiranje svojih aktivnosti.

Nagrada „Player Voice“ dodjeljuje se igračima koji podignu svoj glas da poboljšaju uslove rada.

Sparv, koji je i kapiten finske reprezentacije, koristi svoj glas da govori o pozitivnim promjenama, bilo da se radi o podsticanju ljudi da glasaju na izborima, podizanju svijesti o mentalnom zdravlju, ljudskim pravima, jednakosti, antirasizmu,

FIFPRO

nagradio fudbalere za izuzetan društveni angažman



pismenosti, klimatskim promjenama, i tako dalje.

I ohrabruje druge igrače da koriste svoj uticaj. Pored toga, on utiče i na druge načine, kao što je izgradnja fudbalskih terena u svom rodnom gradu.

Tim ne samo da govori kao vođa, on takođe preuzima akcije. Kada se ženska reprezentacija Finske borila za jednake zarade, natjerao je muški tim da ih javno podrži. Sada, nakon što je saznao šta se desilo sa migrantima koji rade na

gradilištima za Svjetsko prvenstvo u Kataru 2022. godine, on se obavezao da će pomoći u stvaranju bezbjednih uslova za rad svih radnika u objektima za buduće velike turnire.

„Žiri je impresioniran načinom na koji Tim govori u korist marginalizovanih grupa. On je odličan primjer za druge, ne samo da podiže svijest o ključnim temama kao što su obrazovanje, jednakost i ljudska prava, već i preuzima akcije kada smatra potrebnim“, navodi se u obrazloženju odluke.

„Dirnut sam, zaista sam srećan, počastvovan sam. Znam da mnogi sportisti širom svijeta rade mnogo na podizanju svijesti, tako da mi ova nagrada mnogo znači“, kazao je Sparv.

Patrik Le Đang: Nagrada za uticaj igrača

Patrik Le Đang je dobitnik nagrade za uticaj igrača – „Player Impact“.

Slovački golman, član Bohemijansa, dobio je nagradu za aktivnosti u pomoći socijalno ugroženoj djeci u obrazovanju, zdravlju i sportu. Pored nagrade, i on će dobiti 10.000 dolara za finansiranje svojih aktivnosti.

Le Đang, slovački golman vijetnamskih korena, ima za cilj da pozitivno utiče na živote djece koja ili žive u socijalno izazovnom okruženju ili se bave zdravstvenim problemima. Stvorio je fondaciju pod nazivom „Korak po korak“ i nudi podršku na različite načine. Finansijski podržava djecu sa zdravstvenim problemima ili djecu sa talentima u sportu, organizuje fudbalske turnire da inspiriše i motiviše djecu; edukuje ih o zdravom načinu života i pomaže u izgradnji sportskih terena i škola u Indoneziji. Ukupno, više od 500 dece je već dobilo podršku koju pruža „Korak po korak“.

„Žiri je sa zadovoljstvom vidio da Patrik svoju podršku čini održivom osnivanjem fondacije, koja preusmjerava novac na ciljeve koje je on postavio. On inspiriše djecu da rade pozitivne stvari u svojim životima i pokušava da ih vodi na tom putu“, navodi se u obrazloženju.

„Kada su me pozvali i rekli mi da sam osvojio nagradu, zaplakao sam. Osjećao sam se tako blagosloveno i zahvalno što sam uopšte u konkurenciji. Ovo je ogromna prekretnica za fondaciju 'Korak po korak', dobili smo novi osjećaj odgovornosti da ispunimo ovu čast i pozitivno utičemo na što više ljudi“, rekao je Le Đang.



Mnogo engleskih fudbalera nakon završetka karijere uđu u probleme, a mnogi od njih odluče da o njima javno progovore, ne zbog sažaljenja, već zbog toga da bi mlađim generacija prenijeli iskustvo i bolne lekcije kroz koje su prolazili.

Jedan od njih je nekadašnja zvijezda londonskog Arsenala Pol Merson (53) koji je otkrio da je bio zavisnik od droge, alkohola i kocke.

„Kada pogledam unazad, nije novac to zbog čega se kajem. Bio sam milioner, a želio sam da se ubijem”, rekao je Merson za BBC.

„Kajem se zbog vremena kojeg sam izgubio. Bio sam zavisnik od alkohola i kokaina, ali ono što me je najviše uništavalo i sa čim se i danas borim je kocka”, istakao je Merson.

Kockanjem je izgubio sedam miliona funti. U jednom momentu, njegova supruga je preuzela stvar u svoje ruke, počela da ga kontroliše, ali Merson priznaje da borba još traje.

„Kocka je uvijek tu, čeka te konstantno i stalno razgovara sa tobom. Najstrašnije je što znaš da postoji samo jedan ishod, ali se ne možeš zaustaviti”, rekao je Merson.

U dokumentarnom filmu „Fudbal, kocka i ja”, koji je snimio BBC, Merson je pristao da njegov mozak bude skeniran, dok je na ekranu gledao nasumično izabrane snimke kockanja, a stručnjaci analizirali kako reaguje i šta mu izaziva zadovoljstvo.

Ustanovljeno je da još reaguje na „poziv“ da se vrati nekadašnjem životu.

„Bilo je zastrašujuće, bio sam preplašen do smrti. Ne bih mogao više da živim takav život. Ne bih mogao da se vratim više nikada”, rekao je Merson.

Kocku je ostavio nedavno, kada je njegova supruga Kejt odlučila da promijeni i njegov i život njegove porodice.

Nikada nije digla ruke od supruga, i pored svega šta im je priređivao, pored svih šokova i gubitka ogromne količine novca.

„Sve dugujem njoj, ona me razumjela. Mislim da je zbog njene majke, čiji je otac bio pasionirani kockar. Kejt je željela da me ostavi u jednom momentu, potpuno ispravno, ali joj je majka rekla: ‘Pol ima problem. Tvoj djed je imao problem’. Tada je Kejt shvatila da sam ja bolestan i da mi je potrebna pomoć, a vjerovala je da ću da ozdravim“.

Merson ne kocka od ljeta 2020. godine, nakon što je tokom lokdauna u martu te godine, prokockao veliki dio ušteđevine

Pol Merson: Fudbal, kocka i ja

„Ja sam svjestan da sam bolestan i znam da ne smijem da kockam više nikada. Imao sam milione, a razmišljao sam o samoubistvu. Koliko sam vremena potrošio uništavajući porodicu, koliko sam vremena izgubio daleko od djece. Bio sam sa njima, a nisam... To je zastrašujuće“, ispričao je Merson



koja im je ostala, a koju su čuvali za kupovinu nove kuće.

Tada mu je Kejt konačno oduzela pravo da raspolaze njihovom imovinom i bankovnim računima, od nje sada dobija džeparac.

„Ja sam svjestan da sam bolestan i znam da ne smijem da kockam više nikada. Imao sam milione, a razmišljao sam o samoubistvu. Koliko sam vremena potrošio uništavajući porodicu, koliko sam vremena izgubio daleko od djece. Bio sam sa njima, a nisam... To je zastrašujuće“, ispričao je Merson.

S obzirom na iskustvo koje je imao, on smatra da bi kladioničarke kompanije morale da pokažu više odgovornosti u svom poslovanju.

Ne traži da se zabrani kladenje, već da kompanije budu odgovorne za one koji se navuku na taj porok. U Velikoj Britaniji jedna osoba izvrši samoubistvo svakog dana zbog problema sa kockanjem.

Kao što kladionice zatvaraju račune onima koji dobijaju novac, on smatra da treba da ograniče račune onih koji su zavisni.

„Mislim da to moraju da uzmu u svoje ruke. To opsesivni kockar neće uraditi. Ne mogu samo da koriste slogan ‘kada zabava prestane, i ti prestani’, jer zavisnik to neće učiniti. Te kompanije tačno znaju na koga ciljaju. Nije u njihovom interesu da smanje zavisnost. Oni koriste podatke koje bi mogli da koriste da spriječe štetu da je zapravo pogoršaju. Vaša zavisnost od kockanja je ono na čemu se zasniva njihov poslovni model”, kazao je Merson, koji smatra i da su reklame kladioničarskih kompanija tokom prenosa mečeva Premijer lige „veoma štetne“.

„Gotovo je nemoguće gledati utakmicu a ne razmišljati o kladenju“, kazao je Merson.

Njegov stav izazvao je i reakciju kladioničarskih kompanija i Savjet za kladenje i igre na sreću Velike Britanije, koji je naveo vladine brojke, a koje sugerišu da je stopa problematičnog kockanja samo odsto.

U saopštenju dodaje:

„Ne prepoznavamo mnoge tvrdnje u dokumentarcu i u potpunosti odbacujemo sugestiju da naša industrija cilja ranjive kupce“

Slično tome, komšanija „Vilijam Hil“ je saopštila da je „razočarana“ kada je čula komentare o šteti koja je nanijeta oglašavanjem kladenja tokom mečeva Premijer lige, citirajući istraživanje koje tvrdi da oglašavanje kockanja u Velikoj Britaniji nije „značajan uzrok štete“.



FIFPRO

FOOTBALL
PLAYERS
WORLDWIDE



KONTAKTIRAJTE NAS

Džan 14, 81000 Podgorica
Tel: +382 20 513 531
Fax: +382 20 513 531
info@spfcg.org
spfcg@t-com.me

PREDSJEDNIK SPFCG
ŽELJKO JANOVIĆ
+382 68 813 451
zeljko.janovic@spfcg.org

GENERALNI SEKRETAR
VLADO KRSMANOVIĆ
+382 68 813 426
vladimir.krsmanovic@spfcg.org

ADVOKATI
FILIP JOVOVIĆ
+382 67 406 460
ALEKSANDAR KOVAČEVIĆ
+382 69 369 101
advokati@spfcg.org